

ende Teknikere i Havnens Anliggender. Den rette Havnedirecteur vilde i mine Tanker være en Borgermester, der overtog Havnebestyrelsen som en Deel af den Virksomhed, for hvilken han skal staae til Ansvar, og for hvilken han skal kræve Medvirkning hos Communalbestyrelsen; men, saalænge man ikke kan ordne Sagen saaledes, troer jeg virkelig, at en Bestyrelse som den, der i Regjeringens Udkast er foreslaaet, vil være rigtigere; efter det vil nemlig Borgermesteren og det ene af Borgerrepræsentanterne valgte Medlem være dem, der bære Ansvaret ligeoverfor hele Communalbestyrelsen, og det vil ogsaa være paa dem, at Trykket vil hvile, for at de skulle foretage Noget. Jeg troer, at denne Sammensætning vil bidrage til at klare Forholdene og efterhaanden lede hen til at bringe det hele Havnevesen ind under Communen med de fornødne Reservationer fra Regjeringens Side. Det System derimod, der er opstillet af Udvalget, hvorefter man faaer Indenrigsministeren, et Havneraad og en Havnedirecteur, og saa først kommer ned til de underordnede udførende Embedsmænd, er altsor indviklet. Der vil derfor efter min Mening være stor Betænkelse ved at gaae ind paa det fremkomne Forslag efter den Prøvelse, det nu her kan faae, og det faaer meget mere, som den høitærede Indenrigsminister ikke har sluttet sig dertil; han har tværtimod indtaget en saadan Stilling til Forslaget, som jeg ikke troer, at nogen Minister egentlig skal indtage til noget Lovforslag. Den ærede Minister vil vide, at jeg ikke ønsker at sige noget som helst ham Ubehageligt; men han yttrede, at, efterat han havde forelagt et Udkast, har Udvalget opstillet et nyt, og at han ganske henstillede til Thinget, hvilket af disse to Udkast det nu vilde erklære sig for. En saa vaklende Stilling troer jeg aldrig, Repræsentationen bør tillade en Minister at indtage. Vi bør forlange, at Ministeren enten skal have det oprindelige Forslag, eller opgibe det og slutte sig til det fremkomne. Naar en saadan Tilslutning skete fuldkommen decideret, saa vilde jeg dert finde den Erstatning for nogle af de Savn, som jeg ellers har med Hensyn til Lovudkastets fuldstændige Prøvelse, saa var For-

slaget, idet det foreslaades os, fra to Sider overveiet og støttet under Tølelsen af et Ansvar. Hvis Ministeren med Bestemthed havde tiltraadt Udvalgets Udkast og overtager Ansvaret for Udvalgets Arbejde, saa maatte vi antage, at Ministeren, der tidligere har gennemgaaet Sagen, der har tænkt paa de forskjellige Former, der kunde gives den, der har havt alle de indhentede Erklæringer, nu ogsaa havde fornyet Overveilsen, at han havde seet efter og prøvet, om der ikke savnes Noget i det, der foreslaaes, havde undersøgt, om der var Noget det, som ikke kunde gaae an; jeg vilde da for min Deel sige: Nu vel, Ministeren har modtaget det nye og fremmede Arbejde, skjøndt det i Begyndelsen neppe har kunnet være ham behageligt, med Velvillie og erklæret sig for det; dette er et stort Vidnesbyrd for det, og jeg vil derfor i Tillid hertil give mit Ja dertil. Men dette savner jeg nu, og det troer jeg ikke, bør savnes. Vi have den Pligt, som Medlemmer af Repræsentationen, at give vort Ja eller Nei til mange Sager, hvorom de fleste af os ikke kunne have en paa selvstændig Kundskab til Sagens specielle Indhold grundet Overbeviisning, og af denne Bestaafenhed er den foreliggende Sag for mig; desto mere maatte vi holde paa Omhyggeligheden og Fleersidigheden i den Prøvelse, til hvilken vi skulle støtte os. Al Lovgivningsvirksomhed i konstitutionelle Stater skal komme frem ved en Samarbeiden, ved det dobbelte Ansvar; vi skulle paatage os Ansvaret ved at sige Ja eller Nei, men Regjeringen skal i Sandhed paatage sig Ansvaret for Opfordringen til Ja eller Nei; den maa sige: Vi ansee det fremkomne Forslag for rigtigt; vi støtte det og opfordre med fuld Bestemthed Repræsentationen til at sige Ja til det. Jeg har, som sagt, ikke udtalt mig paa denne Maade i den Tanke, at dette Tilfælde at udøve nogen synderlig Virkning, hvilket jeg ikke troer, jeg kan; men jeg kan paa den anden Side heller ikke troe, at dette Lovudkast skulde kunne gennemgaae den Behandling, som det skal gennemgaae paa alle Stadier, uden at Lovol, Betænkelse og ogsaa fra deres Side, som ere mere inde i Sagens Specielteter end jeg, ville gjøre sig gjældende,